

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.13.0369.N

DIAMANTHANDEL A. SPIRA bvba, met zetel te 2018 Antwerpen, Pelikaanstraat 78, bus 106,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Huguette Geinger, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Quatre-Brasstraat 6, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

1. **DE BEERS UK Ltd.**, vennootschap naar Engels recht, met zetel te Londen EC1N 6RA (Verenigd Koninkrijk), Charterhousesstreet 17,
2. **DE BEERS AUCTION SALES BELGIUM nv**, met zetel te 2018 Antwerpen, Schupstraat 21,

verweersters,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187, bus 302, waar de verweersters woonplaats kiezen.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Brussel van 26 maart 2013.

Advocaat-generaal André Van Ingelgem heeft op 12 november 2014 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Alain Smetryns heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal André Van Ingelgem heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest gehecht is, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. De aard van de voorlopige maatregelen die de voorzitter van de Raad neemt op grond van artikel 62, § 1, Wet Economische Mededinging 2006, zoals hier van toepassing, sluit niet uit dat hij voor de periode volgend op het verstrijken van de geldigheidsduur van een bij een eerdere beslissing bevolen maatregel, een nieuwe beslissing neemt die voor de toekomst zal gelden, indien de toestand na het verstrijken van de duur van de eerder bevolen maatregel zulks vergt en voor zover hij het voordeel van de vroegere beslissing niet ongedaan maakt.

2. De appelrechters die, na te hebben vastgesteld dat de geldingsduur van de voorheen door de voorzitter van de Raad genomen maatregelen krachtens hun ar-

rest van 19 oktober 2011 verstreek op 30 april 2012, oordelen dat nieuwe voorlopige maatregelen slechts konden worden genomen in geval van wijziging van de externe omstandigheden sedert 19 oktober 2011, verantwoordden hun beslissing niet naar recht.

Het onderdeel is gegrond.

Tweede onderdeel

3. Artikel 62, § 1, Wet Economische Mededinging 2006, zoals hier toepasselijk, bepaalt dat de voorzitter van de Raad of het raadslid dat hij afvaardigt, onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden, voorlopige maatregelen kan nemen ten einde de restrictieve mededingingspraktijken die het voorwerp van het onderzoek uitmaken te schorsen, indien het dringend is een toestand te vermijden die een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel kan veroorzaken voor de ondernemingen waarvan de belangen aangetast worden door deze praktijken of die schadelijk kan zijn voor het algemeen economisch belang.

Krachtens artikel 45, § 1, van dezelfde wet worden de klachten en verzoeken betreffende de restrictieve mededingingspraktijken ingediend bij het Auditoraat.

Krachtens artikel 45, § 2, van dezelfde wet, seponeert het Auditoraat de klacht of het verzoek bij een met redenen omklede beslissing, indien het tot het besluit komt dat een klacht of een verzoek niet ontvankelijk of ongegrond is. Deze beslissing wordt bij aangetekend schrijven betekend aan de indiener van de klacht of het verzoek. Daarbij wordt aan de indiener meegedeeld dat hij het dossier op de griffie kan raadplegen, tegen betaling een kopie ervan kan krijgen en tegen de beslissing tot sepot een beroep kan instellen bij de Raad.

4. Uit deze bepalingen volgt dat voor de toepassing van voormeld artikel 62, § 1, moet worden beschouwd dat er een onderzoek hangende is van zodra een klacht is ingediend bij het Auditoraat, waaromtrent het Auditoraat nog geen beslissing tot sepot heeft genomen.

5. De appelrechters stellen vast dat *“uit het verslag van de auditeur van 17 april 2012 blijkt (...) dat ze van mening is dat het nog steeds gepast is om een onderzoek ten gronde te doen naar het supplier of Choice systeem, maar tegelijk dat*

het Auditoraat vooralsnog niet zinnens is om een onderzoek te voeren en dat het over de vraag of alsnog een onderzoek zal worden gevoerd pas zal beraadslagen nadat het GEU heeft beslist”.

Zij oordelen vervolgens dat geen nieuwe voorlopige maatregelen kunnen worden genomen bij ontstentenis van onderzoek ten gronde.

6. Door aldus te oordelen, terwijl uit hun vaststellingen blijkt dat, bij gebrek aan sepotbeslissing door het Auditoraat, diende beschouwd te worden dat het onderzoek nog steeds hangende was, verantwoordden de appelrechters hun beslissing niet naar recht.

Het onderdeel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent over aan de feitenrechter.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Brussel, anders samengesteld.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, en de raadsheren Alain Smetryns, Koen Mestdagh, Geert Jocqué en Bart Wylleman, en in openbare rechtszitting van 23 januari 2015 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal André Van Ingelgem, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

K. Vanden Bossche

B. Wylleman

G. Jocqué

K. Mestdagh

A. Smetryns

E. Dirix